

DIDELI ŽEMĖS ŪKIO SPECIALISTŲ UŽDAVINIAI

Iš rajono Darbo žmonių deputatų tarybos šeštojo šaukimo ketvirtosios sesijos

S. m. rugsėjo mėnesio 25 d. įvyko rajono Darbo žmonių deputatų tarybos šeštojo šaukimo ketvirtoji sesija, į kurią buvo pakviesti visi rajono žemės ūkio specialistai. Sesija apsvairstė klausimą dėl žemės ūkio specialistų vaidmens pakėlimo rajono kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose. Minėtu klausimu pranešimą padarė rajono žemės ūkio inspekcijos viršininkas deputatas drg. VAITKEVICIUS.

Pranešėjas kalbėjo apie tuos didžius uždavinius, kurie išskirti žemės ūkiui vykdamas septynmečio planą. Rajono kolūkiai per septynmetį turi padidinti grūdų gamybą 1,4 karto, pieno ir mėsos — 2,6 karto. Sprendžiant šiuos uždavinius svarbų vaidmenį vaidina žemės ūkio specialistai: agronomai, zootechnikai, technikai-mechanikai, veterinarijos darbuotojai.

— Žemės ūkio specialistas, — pasakė drg. Vaitkevičius, — tai kolūkinės gamybos organizatorius. Teisingai tvarkomame kolūkyje ar tarybiname ūkyje agronomas atsako už laukininkystę, zootechnikas organizuoja darbą gyvulininkystėje, technikas — mechanikas vadovauja mechanizatorių darbui. Svarbu, kad specialistai neregistruotų trūkumų, pasitaikančių kolūkio ar tarybinio ūkio darbe, o organizuotų žmones jiems pašalinti.

Toliau pranešėjas pažymėjo, kad žemės ūkio specialisto pareiga įdiegti į gamybą mokykloje įgytas žinias, sekti žemės ūkio literatūrą ir periodinę spaudą, stengtis panaudoti pirmųjų patyrimą, daryti parodomuosius bandymus įtikinant žemdirbius priešakinio tarybinio agrotechnikos mokslo pranašumu.

Rajono kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose dirba 47 žemės ūkio specialistai su aukštuoju ir viduriniu išsilavinimu, iš jų 26 — agronomai, 12 — zootechnikai, 4 — veterinarijos darbuotojai ir 5 — inžinieriai — mechanikai. Dauguma žemės ūkio specialistų yra geri gamybos organizatoriai. Kolūkio pirmininkas agronomas drg. Vozgelevičius žingsnis po žingsnio traukia iš atsilikimo „Tarybinio artojo“ kolūkį. Daug pastangų kolūkinėi gamybai vystyti deda Kalinino v. kolūkio agronomė drg. Buičienė, „Užtaiką“ kolūkio agronomė drg. Juodkaitė, Ždanovo v. kolūkio zootechnikė drg. Adamonytė. Neblogai dirba ir visa eilė kitų žemės ūkio specialistų.

Toliau pranešėjas kritikavo „žemdirbio“ kolūkio zoo-

technikę Petrovaitę, M. Melnikaitės v. kolūkio agronomą Grigorjevą, „Lenino keliu“ kolūkio agronomę Murelytę už tai, kad jie nepakankamai gilina žemės ūkių ekonomiką, neranda bendros kalbos su kolūkių pirmininkais, nerodo iniciatyvos darbe.

Vienas pagrindinių žemės ūkio specialistų uždavinių yra priešakinio agrotechnikos mokslo įgyvendinimas kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose. Seniai kalbama apie dirvų rūgštingumo ištyrimą, tačiau J. Zemaitės v. kolūkio agronomas drg. Pivarauskas, Čapajev v. kolūkio agronomas drg. Berentas šalinasi nuo šio darbo. Jau treči metai, kai jie raginami pristatyti į laboratoriją dirvožemio pavyzdžius, bet vis dar nepristato. Silpnai vyksta rajone dirvų kalkinimas, beveik nesukamos ražienos. Kai kurie žemės ūkio specialistai mažai skiria dėmesio į sėją veislinėmis sėklomis, produktyvių gyvulių veislių išvedimą.

Agronomas ar zootechnikas turi būti pirmasis kolūkio pirmininko pagalbininkas, aktyvus visuomenininkas, glaudžiai bendraujantis su plačiosiomis kolūkiečių masėmis. Sėkmingas specialisto darbas gamyboje daug priklauso nuo to, kaip jautriai kolūkio pirmininkas reaguoja į jo pasiūlymus. Ypač sunku būna jauniems specialistams, neturintiems praktinių įgūdžių, kaip geriau savo teorines žinias pritaikyti kolūkinėje gamyboje. Dauguma jų su dideliu entuziazmu dirba, bet kolūkių vadovai turi padėti jiems nugalėti susidariusius sunkumus. Geras kolūkio vadovas gali pataisyti, grąžinti į tikrą vėžes žemės ūkio specialistą. Pavyzdžiui, agronomas drg. Grumbinas prieš keletą metų buvo minimas kaip nerodrus tarnautojas, neretai darbo metu jį galima buvo pamatyti neblaišvų. Tačiau kolūkio pirmininkas drg. Giedraitis pasiūlymą jį perauklėti, padaryti geru žemės ūkio specialistu. Bet yra ir tokių kolūkių pirmininkų, kurie žemės ūkio specialistus panaudoja kaip pasiuntinius, nesudaro jiems galimybių vykdyti savo tiesiogines pareigas. Štai, „Lenino atminimo“ kolūkyje per praėjusius metus pasikeitė šeši agronomai. Niekas nepatarkėjo, kad visi jie buvo blogi darbuotojai. Didelė kaltė už tai tenka kolūkio valdybos pirmininkui drg. Grigorjevui, kuris nesutarė nė su vienu specialistu, o tuo tarpu reikalai kolūkio laukininkystėje apgailėtini.

Pasitaiko dar tokių kolūkių vadovų, kurie iš tolo kratosi jaunų žemės ūkio specialistų, mat jiems iš pradžių reikia daug padėti, patarti, pamokyti. Baigdamas drg. Vaitkevičius pareiškė, kad svarbiausias žemės ūkio specialistų uždavinys yra propaguoti ir įdiegti į žemės ūkio gamybą priešakinį patyrimą ir naujus technikos pasiekimus.

Laukininkystėje būtina įgyvendinti priemones, kad kuo greičiau galima būtų pereiti prie išsivysčiusių veislinių pasėlių. Paruošti ir įdiegti efektyviausią dirvos įdirbimo ir sėjomainos sistemą, o taip pat organizuoti pelkių nusausinimo ir naujų žemių įsisavinimo, pievų bei ganyklų gerinimo darbus.

Gyvulininkystės srityje būtina paruošti ir įgyvendinti priemones keliant gyvulių produktyvumą, gerinant veislininkystės darbą, įdiegti dirbtinį gyvulių apseklinimą. Reikia organizuoti tvirtą pašarų bazę ypač plečiant daugiamečių žolių plotus, o taip pat įrengiant kultūrinės pievas bei ganyklas.

Po pranešimo įvykusiose diskusijose pasisakė žemės ūkio specialistai su pasitenkinimu pažymėjo, kad sesijoje svarstomas klausimas turi didelę reikšmę vystant kolūkinę gamybą ir daug kuo juos įpareigoja.

— Aš Kalinino vardo kolūkyje dirbu 5 metus, — pareiškė agronomė deputatė drg. BUIČENKIENĖ. — Pradžioje man teko susidurti su daugeliu sunkumų įgyvendinant sėją eilinėmis sėjamosiomis, kukurūzų auginimą, negalėjau surasti bendros kalbos su kolūkio pirmininku. Atėjus dirbti naujam kolūkio pirmininkui drg. Svidinskui padėtis iš pagrindų pasikeitė. Dabar man, kaip agronomui, sudarytos visos sąlygos dirbti.

Drg. Buičienė pareiškė, jog dėl visos pastangos, kad artimiausiu metu būtų įgyvendintos tokios svarbios agrotechninės priemonės, kaip ražienų skutimas, dirvų kalkinimas, tinkamų sėjomainų įvedimas, kad Kalinino v. kolūkis sėkmingai įvykdytų septynmečio planą.

Su dideliu susidomėjimu sesijos dalyviai klausėsi Puškino vardo kolūkio agronomo drg. APIETO pasisakymo, kuris atkreipė visų žemės ūkio specialistų dėmesį į tinkamų sėjomainų įvedimą. Savo kolūkio pavyzdžiu drg. Apietas nurodė, kad esant kolūkyje molingoms ir priemolio dirvoms tikslinga įvesti dvi sėjomainas. Puškino v. kolū-

kių patirtis rodo, kad pas mus geriausiai uždera žemės ūkio specialistai. Štai šiais metais minėtame kolūkyje 22 hektarų plote gauta po 20 centnerių žeminių kviečių. Gauti tokį nemažą derlių buvo galima tik tinkamai įdirbus žemę, panaudojus juoduosius pūdymus, įnešus nemažai mineralinių trąšų.

Septynmečio pabaigoje Puškino v. kolūkis numato pasiekti grūdinių kultūrų derlių po 18—20 centnerių iš hektaro. Tuo tikslu artimiausiu metu bus įgyvendintos dvi sėjomainos: viena molingoms dirvoms, antra priemolio. Kolūkis numato didinti stambiųjų raguočių bandą, ganant juos užtvarese. Daugiau kaip trečdalią pasėlių ploto sudaro daugiamečių žolės.

— Pagrindiniu agronomo darbu aš skaitau, — pareiškė draugas Apietas, — agrotechnikos minimumo vykdymą atliekant įvairius žemės ūkio darbus, kaip antai geras dirvos paruošimas, sėja veislinėmis sėklomis, technikos panaudojimas nuimant derlių. Tuo išitinkau per ilgą darbą žemės ūkyje.

„Pažangos“ kolūkio agronomas drg. GRUMBINAS savo pasisakyme pažymėjo, kad didelę reikšmę keliant derlingumą turi sėja veislinėmis sėklomis. Pradėjus jam dirbti minėtame kolūkyje, veislinėmis sėklomis čia buvo pasėta 8 hektarai avižų. O dabar sėja atliekama tik veislinėmis sėklomis. Sėjant javus čia atkreipiamas dėmesys į tai, kad dirvoje pasėlių eilutės eitų iš šiaurės į pietus. Žinoma, tai nepatinka mechanizatoriams, bet už tai duoda didesnę derlių. Pavyzdžiui, praeitais metais pasėjus kviečius „Gražučius“ prisilaikant tokio eilutės išdėstymo gautas derlius siekė 12 centnerių iš hektaro, o pasėjus aplinkine sėja — tik 10,5 centnerio.

Drg. Grumbinas kritikavo MMS vadovus, kurie labai mažai padeda kolūkiams kasant durpes kraikui ir tenkinasi vien pažadais.

— Nėra blogų dirvožemių, o yra tik blogi šeimininkai, — pareiškė „Užtaiką“ kolūkio agronomė deputatė drg. JUODKAITĖ. Ji papasakojo susirinkusiems apie nelengvą kolūkio agronomo darbą, pirmuosius savo bandymus, atliktus kolūkio laukuose. Žinoma, pirmi darbo metai buvo sunkūs. Laikui bėgant jaunoji specialistė sugebėjo rasti savo vietą kolūkyje. Esant nelengvoms darbo sąlygoms, drg. Juodkaitė jau sudarė dirvožemių

planą, pradeda įgyvendinti sėjomainą. Savo pasisakyme drg. Juodkaitė pabrėžė didelę agrotechnikos kursų organizavimo kolūkiuose svarbą. Čia agronomui plati dirva skleisti priešakinį patyrimą, suburti žmones priešakinio tarybinio agrotechnikos mokslo pasiekimams įgyvendinti.

Sėklų kokybės laboratorijos vedėja drg. KANDAUROVA savo pasisakyme pažymėjo, kad rajone tik 45,4 procento visų pasėlių ploto buvo apsesta veislinėmis sėklomis. Tokiuose kolūkiuose, kaip „Lenino keliu“, veislinėmis sėklomis buvo apsesta tik 6 ha, „Nemuno“ — 15 ha, „Aukštaičio“ — 30 ha, „Lenino atminimo“ — 51 ha. Čia daugumoje kalti ir žemės ūkio specialistai, kurie pro pirštus žiūri į sėją žemos kondicijos sėklomis.

Veislinių sėklų reikia nemažai, tačiau Stalino v. sėklininkystės kolūkis, negalėdamas iškeisti jų vietoje, turi išvežti į kitus rajonus. Kolūkiuose taip pat reikia auginti daugiau lubinių sėklų.

Sesijoje kalbėjusi rajono žemės ūkio inspekcijos vyr. agronomė deputatė drg. MIKALAUŠKIENĖ apsisvajosi ties tokiu svarbiu klausimu, kaip žemės ūkio specialisto darbo sąlygos. Ji kritikavo „Lenino atminimo“ kolūkio pirmininką drg. Grigorjevą, kuriam negali įtikti nė vienas specialistas. Drg. Mikalaušienė pažymėjo, kad ir „Tarybų Lietuvos“ kolūkio valdyba agronomą atitraukia nuo tiesioginių pareigų, skiria vietoj revizijos komisijos nario prižiūrėti kūlimą. Negeresnė padėtis „Lenino keliu“ ir „Tarybinio artojo“ kolūkiuose.

Baigdama drg. Mikalaušienė nurodė, kad kolūkių valdybos, jų pirmininkai turi sudaryti žemės ūkio specialistams visas sąlygas atlikti tiesiogines savo pareigas.

Sesijoje taip pat pasisakė LKP Zarasų RK sekretorius deputatas drg. MITROŠKINAS. Jis nurodė, kad žemės ūkio specialistams kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose patikėtos labai atsakingos pareigos. Tačiau yra tokių darbuotojų, kurie, dirbdami tame pačiame kolūkyje po kelis metus, neparodė savo darbo rezultatų. Iš tokių galima paminėti Čapajev v. kolūkio agronomą drg. Berentą, M. Melnikaitės v. kolūkio agronomą drg. Grigorjevą. Sie draugai nerodo iniciatyvos darbe, mažai bendrauja su kolūkiečiais,

Drg. Mitroškinas kvietė visus žemės ūkio specialistus dėti visas pastangas vykdamas didingus septynmečio uždavinius, tapti tikrais masių vadovais kovoje už tolesnę žemės ūkio suklestėjimą.

— Vadovaujant stambiam žemės ūkiui, — kalbėjo P. Cvirkos v. kolūkio pirmininkas drg. BINKIS, — reikia turėti daug praktikos ir žinių. Mes kasdien turime mokytis iš pirmiaujančių kolūkių patyrimo, įdiegiant į kolūkinę gamybą priešakinis darbo metodus.

Drg. Binkis kalbėjo apie agronomo vaidmenį žemės ūkyje buržuazijos valdymo metais. Tuomet jis buvo tik konsultantas. Visai kitos agronomo pareigos dabar, kai susikūrė stambūs kolūkiai ir tarybiniai ūkiai. Šiandien agronomas, visų pirma, yra masių vadovas ir organizatorius. Drg. Binkis papasakojo, kaip kolūkio valdyba padėjo atvykusiam jaunam specialistui agronomui drg. Kazeliūnui žengti pirmuosius žingsnius savarankiškame darbe.

Baigdamas drg. Binkis pareiškė, kad kolūkiams reikalinga daugiau specialistų.

Rajono vykdomojo komiteto pirmininkas drg. DOROFIEJEVAS pabrėžė, kad žemės ūkio specialistai kasdieniniame darbe rodo per mažai iniciatyvos, reiklumo sau ir kitiems. Susidarę nemaži sunkumai vykdamas socialistinius įsipareigojimus bus sėkmingai pašalinti, jei kolūkių valdybos, jų pirmininkai, žemės ūkio specialistai dės visas pastangas žemės ūkio produktyvumui didinti.

Drg. Dorofiejovas išskėlė mintį, kad artimiausiu metu reikia organizuoti žemės ūkio specialistų konferenciją, kurioje galima būtų pasidalinti darbo patyrimu, aptarti tolesnio darbo gaires.

Pasibaigus diskusijoms buvo priimtas sprendimas, kuriame kolūkių valdybos ir tarybinių ūkių direktoriai įpareigojami sudaryti žemės ūkio specialistams tinkamas darbo sąlygas. Tuo pačiu žemės ūkio specialistams iškeliami dideli uždaviniai keliant grūdinių kultūrų derlių, didinant gyvulių produktyvumą, kovojant už prisiimtų socialistinių įsipareigojimų įvykdymą.

Rajono darbo žmonių deputatų sesija pareiškė įsitikinimą, kad žemės ūkio specialistai, glaudžiai bendradarbiaudami su kolūkių valdybomis, partinėmis organizacijomis, apylinkių Tarybomis, prisidės prie dar spartesnio žemės ūkio pakilimo.

SEPTYNMEČIO ŽMONĖS

IR UŽAUGO LINELIAI...

— Tad siūlykit ką į senuko Vaitonio vietą? — pagaliau iš už stalo pakilo kolūkio valdybos pirmininkas. — Linai — didelės pajamos, ir grandininko reikia nusimanančio, darbštaus. Ne tos jau jėgos senukui suktilis prie jų... Turim gi išpildyt jo prašymą.

— Miškinį Juozą! Sugebės jis augint linus, — tuo jau pat pasiūlė kandidatūrą tos pačios brigados pirmos linų auginimo grandies grandininkas Pranas Bataitis. — Auginsim kartu...

Apsižvalgė tuomet aplinkui Juozas Miškinis ir pastebėjo, kad antros laukininkystės brigados žmonių akys įbestos į jį. Neramiai pasijuto žmogus, stojosi, norėjo kažką pasakyti, bet nespėjo. Brigada balsavo už jį. Girdėjo Juozas balsus, matė pakeltas rankas ir netikėjo savo ausimis ir akimis. Eidamas į susirinkimą, Miškinis ir nepagalvojo, jog iš čia išeis brigados antros linų auginimo grandies vadovu.

— Ką gi, jei nubalsavot už mane, dirbsiu. Raudonuoti neteks, — atsistojęs užsikirsdamas pasakė jis ir atsidedęs, truputėlį drebančiais nuo susijaudinimo pirštais, užsidegė cigaretę.

Vėlai tą vakarą pargrįžo į namus Miškinis ir Bataitis. Ilgai užtruko valdyboje, neskubėdami žingsniavo abu linų auginimo grandininkai iš Raudinės į antrąją laukininkystės brigadą — į namus. Jau tada buvo apie ką kalbėtis ir tartis linų auginimo. Praeitais metais linai neblogo užderėjo brigadoje. Šiais metais kiekviena jų brigados grandis linų augins jau net po 8 hektarus ir užauginti juos reikia dar geresnius. Žemė dėl linų brigadoje dosni, tik reikia darbo.

— Darbo, kaimyn, aš nebijau, tik kaip tai neįtikiai jaučiuosi grandininku... Ir linų, atsimenu, ūkelyje tik rėžėlį dėl vadelių ir virvagalio pasėdavau. Kolūkyje taip pat dirbt prie jų mažai teko, — ant kryžkelės, atsisveikinant nelinksmi pastebėjo Miškinis ir atsidoso, tarsi ant jo pečių būtų uždėję nepakeliamą našta.

Pranas Bataitis nusišypsojo ir atsistojo priešais.

— Suprantu tave, Juozai, — prakalbo jis. — Aš taip pat linus auginsiu štai antri metai. Atsimenu, pasky-

rė mane grandininku vietoj Vaitkūno... Eėjau, kaip tu dabar, ir galvojau: „Kaip gi čia bus su linais?“. Jie man ir naktį sapnavosi... O užauginau. Laikraščius apie juos skaitinėjau, su agronomu tariausi. Dirbsim kartu. Tu man į pagalbą, aš tau. Pasižiūrėsi, kokius išauginsim, — padrąsinančiai paspaudė Miškiniai ranką Bataitis. — Ne šiaip sau tavo kandidatūrą iškėliau.

Beveik aštuoni mėnesiai praėjo nuo tos dienos.

— Geriausias linus pas mus išaugino antroji brigada — Bataičio ir Miškinio grandys, — pasakoja kolūkio buhalteris. — Vakare jie buvo atėję į valdybos kontorą ir kalbėjo, kad artimiausiu laiku pradės kelti linus. Jau atsiklojėjo. Ir darbais, ir derliumi jie pirmi. Vien už sėmenis iš jų grandžių kolūkis jau gavo 83 tūkstančius rublių pajamų...

O kiek už šių žodžių ir skaičių slypi rūpesčių, kuriuos įdėjo grandininkai, augindami linus šių aštuonių mėnesių laikotarpyje! Prasidėjo jie su vityrio daina. Nesitraukdavo Miškinis ir Bataitis nuo mechanizatorių, bėgiojo pas brigadininką, kolūkio valdybon, pas agronomą, ginčijosi, reikalavo. Vieno balsas nepadėdavo, abu reikalavo. Visko net neišpasakosi, kiek teko grandininkams pavargti, kol linai grandyse buvo pasėti. Nespėjo sudygti, jau ir ravėti reikia. Netruko ir vasara prabėgti. Pamėgink rankomis nurauti 16 hektarų plotą. Vėl grandininkai kvaršina vadovams galvas, nenusileidžia, patys stojasi greta rovējų...

Dabar visi sunkumai praėjo. Beliko pakelti atsiklojęs linų šiaudelius, išdžiovinti ir pristatyti valstybei. Akivaizdūs jau ir darbo rezultatai. Linų sėmenų iš ha, kaip Prano Bataičio, taip ir Juozo Miškinio, grandyse gauta apie 4 cnt, nemažiau kaip po 4 cnt iš hektaro bus ir linų pluošto. Savo socialistinius įsipareigojimus grandys įvykdė. Kas myli darbą, žemė visada dosni. Grandininkai Pranas Bataitis ir Juozas Miškinis įrodė, kad ir jų kolūkyje galima užauginti gerą linų derlių.

A. Vaikutis

J. Zemaitės vardo kolūkis.

Dirvos jau arlamos

50 hektarų dirvų šiomis dienomis suarė mūsų žemės ūkio artelės mechanizatoriai drg. drg. Spakauskas ir Matulis. Kolūkio mechanizatoriai pasiryžę suarėti visas dirvas iš rudens. Į

L. Krasauskaitė

„Tarybinio artojo“ kolūkio sąskaitininkė

Ne tik Tilžės skyriuje, bet visame Kimbariškių tarybiniam ūkyje žinomas traktorininko Vladimiro Petrovskio vardas. Nors pagal amžių jis jaunas, bet tarybinio ūkio vadovų bei draugų tarpe jis laikomas senu, prityrusiu mechanizatoriumi. Devintus metus Vladimiras vairuoja traktorių. Per šį laikotarpį jis pasižymėjo ne tik savo darbštumu, bet ir geru savo specialybės žinojimu. Jo vairuojamas traktorius visuomet gerai prižiūrėtas, dirba be sutrikimų. Kuomet skyriuje vyko žiemkenčių sėja, Vladimiras dirbo žiemkenčių sėją su laiku. Jo traktorius burzgė dieną ir naktį. Per 3 dienas Petrovskis užsėjo žiemkenčiais 55 ha plotą.

Šiuo metu Vladimiras aria dirvas. Tik kelią dieną šiame darbe dirba traktorininkas, o jau suarta virš 50 ha dirvų.

Nuotraukoje: Vladimiras Petrovskis pertraukos metu apžiūri traktoriaus variklį.

J. Blaževičiaus nuotr.

DRAUGAI KOLŪKIEČIAI! SPARČIAU KASKITE BULVES. SUARKITE DIRVAS IŠ RUDENS!

Jos pirmąja

Capajevo vardo kolūkio trečios laukininkystės brigados kolūkiečiai aktyviai įsijungė į bulviakasio darbus. Į bulvių laukus išėjo jauni ir seni. Spartaus darbo pavyzdį rodo Vlada Alejūnienė. Ji prikaša po 1000—1200 kg bulvių per dieną. Po 900—1000 kg bulvių per dieną prikaša kasėjos Vanda Skvarčinskienė, Valė Saltytė ir kitos.

Šiomis dienomis brigada baigs bulviakasi.

I. Poluninas

O kodėl nearti arkliais?

Šį rudenį „Nemuno“ kolūkis turi suarti 255 ha dirvų. Jau dabar būtina taip organizuoti šį darbą, kad jis būtų laiku atliktas. Tačiau štai baigiasi rugsėjis, o artelėje dar nesuarta nė vieno hektaro. Kodėl žlugdomas rudeninis arimas? Nekalbėsime apie žiemkenčių sėją, silosavimą, bulviakasi ir kitus kolūkyje vykstančius darbus, nors artelės vadovai ir bando įtikinti, jog jie kaip tik ir esą rudens arimo žlugdy-

mo priežastimi. Tačiau ne galbos, dviejų savaičių bėgyje įvykdyti brigados rudens arimo planą, t. y. suarti 100 ha dirvų. Visa tai brigadininkas gerai supranta, vienok įgyvendinti kažkodėl neskuba. Arkliais šiuo metu brigadoje beveik nieko nedirbama, o ir kolūkiečius daugiausia galima matyti ne brigados laukuose, o savo pasodybiniuose sklypuose. Ypač tas liečia brigados narius A. Statulevičių, A. Vainių, kurie labai retai pasirodo darbe.

— Laiko dar yra, baigs sėti kitos brigados, prašysime traktoriaus ir dirvos kaip mat bus suartos, — kalba brigadininkas drg. Vainius.

Traktoriai traktoriais, bet kodėl nepagalvoti apie arimą arkliais? Juk, kaip visame kolūkyje, taip ir trečioje brigadoje beveik visur žemės minkštos. Be to, ir sąlygos tam yra. Brigada turi 22 darbinis arklus, virš dešimties plūgų bei darbinį pakinktų. Pats drg. Vainius sutinka su tuo, kad kasdien brigadoje dirvas galima būtų arti 7—8 poromis arklių, neskaitant tų kolūkiečių ir arklių, kurie dalyvauja bulviakasyje ir kituose darbuose. Toks artųjų skaičius per dieną galėtų suarti 4—5 ha dirvų, o tai paspartintų arimo darbus, suteiktų galimybę, aišku, ne be traktoriaus pagalbą.

Panaši padėtis ir kitose laukininkystės brigadose. Štai I brigados nariai jau baigia bulviakasi. 4—5 poras arklių čia galima išskirti dirvoms arti, be to, šioje brigadoje yra ir traktorius DT-54. Deja, rudeninis arimas taip pat nepradėtas, nors rugsėjo 28 dieną traktorius prastovėjo beveik be darbo.

Kolūkio valdybai, brigadų vadovams būtina rimtai susirūpinti rudeniniu arimu, nedelsiant jį pradėti. Greta traktorių dirvų arimui reikia plačiai panaudoti ir arklus.

J. Vernalis

Visas dirvas iš rudens

Mūsų žemės ūkio artelėje šiais metais reikalinga suarti iš rudens 450 hektarų dirvų.

Dabartiniu metu artelėje dirvas aria visi trys traktoriai „DT-54“. Nuo šio darbo jie nebus atitraukiami iki tol, kol bus suartos visos dirvos. Galima jau šį tą pasakyti ir apie patį mechanizatorių darbą. Šiai dienai jie jau suarė 180 hektarų dirvų. Jų darbas pripažintas kokybišku.

Diena ir naktį nenutyla traktoriaus „DT-54“ gaudesys antroje artelės laukininkystės brigadoje, vado-

vaujamoje K. Kotovo. Didžiuojasi savo traktorininkais Jonu Skestavičiumi ir pamainininku Juliumi Bukiu brigados žmonės. Kaip vienas, taip ir kitas visada įvykdo ir viršija išdirbio normas. Savo traktoriumi jie jau suarė artelėje 70 hektarų dirvų.

Nuo minėtų traktorininkų neatsilieka ir Petras Stankevičius su pamainininku Vaclovu Radzevičiumi.

J. Radzevičius

M. Melnikaitės vardo kolūkio traktorinės brigados apskaitininkas

Vakar hektaras, šiandien tik 70 arų...

„Lenino keliu“ žemės ūkio artelės I laukininkystės brigada, vadovaujama P. Bakanavičiaus, šįmet augino 16 hektarų bulvių. Darbo auginant jas buvo įdėta nemaža. Pirmieji nukastų bulvių hektarai parodė, kad ir derlius neblogo.

Deja, su bulviakasiu brigadoje neskubama. Per savaitę (iki rugsėjo 29 dienos) brigadoje tenukastavos 4 ha bulvių. Kasant tokiais tempais dar reikėtų trijų savaičių. Bet ir šie tempai silpnėja. Jei pirmomis bulviakasio dienomis buvo nukasama po 1,5 ha, tai praeitą šeštadienį tik hektaras, o pirmadienį ir antradienį nenukasė ir po tiek.

Kame gi reikalas, kad I laukininkystės brigadoje taip pamažu kasamos bulvės? Lėtų bulviakasio tempų priežastys yra tame, kad kolūkiečiai darbuojasi ne visuomeninių bulvių plotuose, o savo pasodybiniuose sklypuose. Kolūkio bulves kasa tik 10—12 kolūkiečių, bet ir tie dirba tik tam, kad dieną atstumtų. O priemonių darbo drausmės laužytojams sudrausti, darbo organizacijai pagerinti nesimama.

Prieš prasidedant kolūky-

je bulviakasiui, buvo sušauktas valdybos posėdis. Kalbėjo čia ir apie bulves, bet tik tiek, kad reikia pradėti jas kasti. O apie tai, kaip paspartinti bulviakasi, kaip mobilizuoti kuo daugiau darbo rankų prie šio darbo, nebuvo prasitarta nė žodžio. Negalima pateisinti „Lenino keliu“ kolūkio valdybos ir jos pirmininko drg. Kasačiovo praktikos — materialinio paskatinimo priemonės taikyti tik tada, kai su darbais aiškiai imama vėluoti.

— Kaskite, šį tą nutarsime, — ramina jie žmones. „Šis tas“ — neapibrėžtas dalykas. Kolūkiečių tokie raminiai ne kiek nedžiugina ir neramina. Jei pirmomis dienomis pirmoje brigadoje bulviakasyje dalyvavo 23—25 kolūkiečiai bei kolūkietės, tai dabar — vos pusė, kadangi bulvių kasėjai nesuinteresuoti dirbti gerai ir sparčiai.

Dėl tokių priežasčių silpnėja bulviakasio tempai ir kitose „Lenino keliu“ žemės ūkio artelės laukininkystės brigadose. Kolūkyje rugsėjo 29 dienai iš 50 hektarų ploto tenukasta 8 ha. Kiekvienas pasakys, jog taip kasant ir spalio mėnesio neužteks.

A. Nikevičius

Dešimt metų su socializmo vėliava

(Atkelta iš 1 psl.)

Antroji Kinijos Komunistų partijos VIII suvažiavimo sesija paruošė generalinę partijos liniją: „Visomis jėgomis veržtis pirmyn, statyti socializmą principu — daugiau, greičiau, geriau ir taupiau“. Partija pašaukė visus šalies darbo žmones 1958 metais padaryti „didelį šuolį“, vystant visas ekonomikos šakas. Siekdamas, Kinijos darbininkų klasė parodė darbo didvyriškumo stebuklus: per metus metalurgai plieno lydymo tempus padidino maždaug pusantro karto, angliakasiai iškasė dvigubai daugiau anglies. Kinijos valstiečiai nuėmė gausų derlių: palygin-

Tarybų Lietuva — Liaudies Kinijai

Vykdydamas garbingą užsakymą, Vilniaus „Zalgirio“ staklių gamyklos kolektyvas broliškosios tautos nacionalinės šventės — Kinijos Liaudies Respublikos dešimtmečio išvakarėse pagamino ir išsiuntė savo draugams didžiulę siuntą produkcijos — daugiau kaip 20 horizontalinio frezavimo staklių „6P-80G“. Dabar įmonėje ruošiamasi išsiųsti į Kiniją dar vieną staklių siuntą.

Keletas respublikos pramonės įmonių gamina Liaudies Kinijai įvairias mašinas, stakles ir kitokius įrengimus. Į brolišką Kiniją šiemet žymiai daugiau siunčiama įvairios produkcijos.

(TASS-ELTA).

ti su 1957 metais grūdų derlius buvo daugiau kaip trečdaliu didesnis, o medvilnės gauta 28 procentais daugiau.

1959 metai Kinijos darbo žmonėms tapo didžiulio šuolio tęsinio metais. Apie tai akivaizdžiai liudija neseniai įvykusio Kinijos komunistų partijos Centro Komiteto VIII plenumo nutarimai. Įgyvendindama šiuos nutarimus, šiemet šalis išlydys 12 milijonų tonų plieno, gaus 335 milijonus tonų akmens anglies, nuims 275 milijonus tonų grūdinių kultūrų. Tokiu būdu, šių metų pabaigoje Kinija įvykdys II penkmečio planą (1958—1962 m. m.) pagal pagrindines pramonės ir žemės ūkio šakų produkcijos užduotis.

Kinijos liaudis užtikrintai žvelgia į savo ateitį. Naujiems didvyriškiems darbams ją įkvėpia milžiniški planai, puikios socializmo statybos pergalės, kurias ji pasiekė vadovaujama savo brangiosios Komunistų partijos, su broliška Tarybų Sąjungos ir kitų socialistinių valstybių pagalba.

Kinijos liaudis, TSRS, visų socialistinių šalių tautos nenuilstamai stiprina ir vysto susiformavusius savo broliškus draugystės ir savitarpio pagalbos santykius, nes tai — tvirta naujų socializmo ir taikos stovyklos pergalių garantija.

Per dešimt metų neišmatuojamai išaugo tarptautinis Kinijos Liaudies Respublikos autoritetas. Galinga ir nepriklausoma Kinijos

valstybė nekintamai vykdo taikingą politiką, kovoja už taikos stiprinimą Azijoje ir visame pasaulyje. Su nemažėjančiu susidomėjimu ir karšta simpatija kolonijinių ir priklausomų šalių tautos stebi didvyriškai kovojančią kinų liaudį, statančią naują, laimingą gyvenimą. Kinijos revoliucijos pavyzdžiu jos vis labiau įsitikina, kad tik socializmas neša tautoms nacionalinį ir socialinį išsivadavimą, nematytai sparčią ekonominę ir kultūrinę pažangą. Kinijos Liaudies Respublikos dešimtmetis — nauja Didžiojo Spalio idėjų pergalė, jis aiškiai rodo nenugalimą gyvybinę marksizmo-leninizmo mokyimo jėgą.

A. Leonovas

Mokslo ir technikos pasaulyje

TELECENTRAS DELYJE

Delyje pradėjo darbą jos laidas du kartus per pirmasis Indijoje televizijos centras. Jis duos rūpintas užsienio įrengimais.

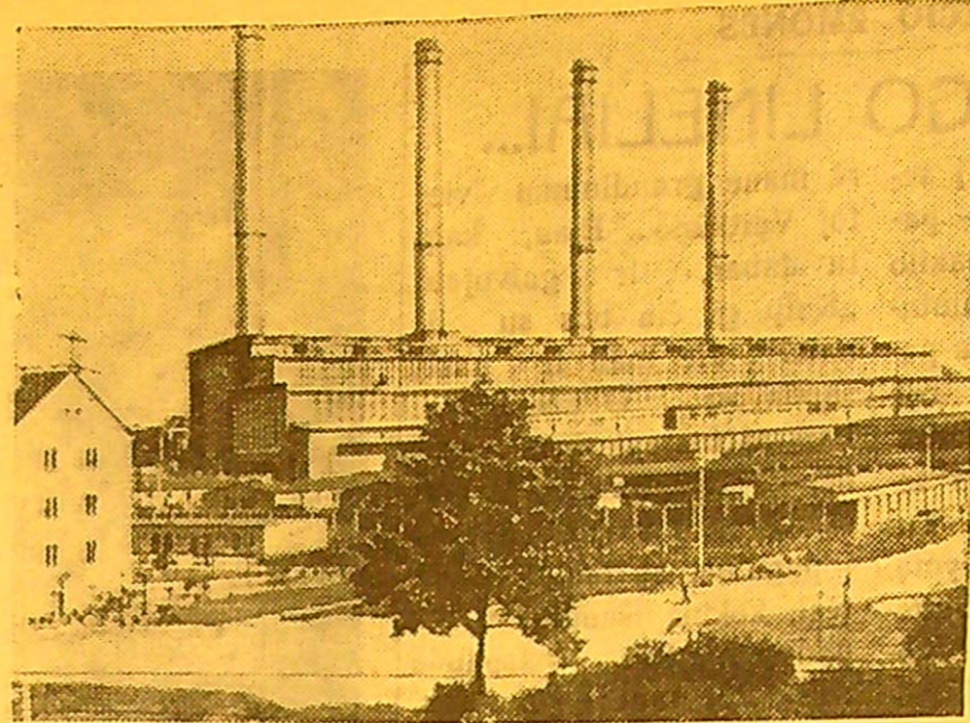
ALIUMININĖ APSAUGINĖ MEDŽIAGA

Anglijos fizikas Hovardas Rio (Šarlio institutas, Mančesteris) sukūrė medžiagą, iš kurios galima padaryti kostiumus, šildančius žiemą ir vėsinančius vasarą. Pradinė medžiaga šiai medžiagai pagaminti yra aliuminis.

Kaip praneša Reuterio agentūra, apsauginis kostiumas iš aliumininės medžiagos gerai apsaugo nuo įvairių spinduliavimų.

PLASTMASINIS BETONAS

Jungtinėse Amerikos Valstijose sudarytas plastmasinis junginys, iš paviršiaus primeną betoną, bet aštuonis kartus tvirtesnis už jį. Būdamas labai tvirtas ir labai atspari

VOKIETIJOS DEMOKRATI-
NĖ RESPUBLI-
KA. Elektrinės
Fokero de bend-
ras vaizdas.
Elektrinėje, pa-
statytoje liau-
dies valdžios
metais, veikia
12 agregatų
bendro 384
tūkst. kilovatų
galingumo.
Centralbildo
nuotr.

Su laiškanešio krepšiu

— Senučiute, laikraštį atnešiau, — trepsėdama priebutyje nuo kojų aplipusį molį, pravėrusi duris prakalbo laiškinkė.

Senutė kolūkietė, matydama nuo galvos iki kojų permirkusią lietuje merginą, net rankomis suplojo:

— Ir kas tave, Danute, per lietu vejoja? Rytoj būtum atnešusi... Eikš, eikš, nors truputėlį pašilsi, pradžiūsi. Kaip iš linamarkos ištrauktal..

Bet nėra kada Danutei Juškėnaitė sėdiniuoja. Laikraščių, žurnalų, laiškų laukia dar ir antros laukininkystės brigados žmonės.

Blogai dabar, rudenį: purvas, lietus. Bet pavargusi, peršlapusi ir sušalusi ji pasijunta tik tada, kada ištuštėja laiškanešio krepšys. Tačiau prisiminusi, kiek kartų jai šiandien tarė nuširdy: „Ačiū, dukrele!.. Pasišildyk, pradžiūk, pailsėk...“, vėl lieka gera ant širdies, sunkumas dingsta.

Prieš porą metų Danutė Juškėnaitė baigė Degučių

septynmetę mokyklą ir pasiliko dirbti gimtajame Zdanovo vardo kolūkyje antroje laukininkystės brigadoje. Visada linksma, darbščią merginą tuoj pamilo brigada, patenkintas nauja darbininke buvo ir brigadininkas. Kada vasarą pirmą ir antrąjį laukininkystės brigadoms prireikė laiškinko, žmonės noriai sutiko, kad valdyba paskirtų Juškėnaitę.

Danutė ne tik gera laiškinkė, bet ji aktyvi ir kolūkio meninės saviveiklos dalyvė, dažnas svečias bibliotekoje.

— Laiškinko darbas, mano nuomone, — pasakoja laiškinkė Juškėnaitė, — neturi apsiriboti vien išnešioti korespondenciją. Laiškinkas, ateidamas į kolūkiečio namus, turi kiekvieną kartą atnešti ką nors nauja, kuo gyvena žmonės, kolūkis, rajonas...

A. Beržytė

Registruoja santuoką

Zarasų rajono civilinės metrikacijos biuras praneša, kad žemiau išvardinti piliečiai padavė pareiškimus dėl santuokos užregistravimo:

1. GRICKEVIČIUS Kazys, Mykolo s., gim. 1934 m., gyv. Zarasų rajone, Krasnapolės km., su pil. MACIUKIANA Zofija Josifovna, gim. 1938 m., gyv. Zarasų rajone, Čizeliškių km.
2. KUZNECOVAS Georgijus Jestratovičius, gim. 1926 m., gyv. Zarasų rajone, Tilžės apyl., Matuliškių km., su pil. IVANOVA Ana, gim. 1930 m., gyv. Dusetų rajone, Steponiškių apyl., Sergedų km.
3. MACIJAUSKAS Algirdas, Vinco s., gim. 1935 m., gyv. Zarasų m., K. Mickevičiaus g-vė Nr. 3, su pil. PUCHAUSKAITE Vanda, Bernardo d., gim. 1935 m., gyv. Zarasų m., Malūno g-vė Nr. 62-9.
4. AUGULIS Vytautas, Adolfo s., gim. 1931 m., gyv. Zarasų m., K. Mickevičiaus g-vė Nr. 5, su pil. MAKOVSKAJA Genorata, Edvardo d., gim., 1937 m., gyv. Zarasų rajone, Zatokų apyl., Padabinkos km.

Degėsiškių septynmetės mokyklos mokytojai
Liubai PETROVAI,
mirus jos motinai, reiškia gilią užuojautą rajono liaudies švietimo skyriaus darbuotojai.

Degėsiškių mokyklos mokytojai ir mokiniai reiškia užuojautą
Liubai PETROVAI,
dėl jos mylimos motinos mirties.

Redaktorius
H. JURSYS

Zarasų antros vidurinės mokyklos mokytojų kolektyvas ir mokiniai reiškia gilią užuojautą X kl. mokiniui
Jakimui PETROVUI,
dėl jo motinos netikėtos mirties.

Vieną dieną Juljanavoje...

Nespėjo dar saulutė išsklaidyti rudeninių rytmečio ūkanų, o Juljanavos laukus jau sudrumstė traktoriaus tarškesys. Įšokdamas į kabiną, traktorininkas Leonidas Jeršovas mostelėjo pamainininkui:

— Eik ilsėtis! Vakare nepavėluok!

Tuo tarpu skyriaus vedėjas Kazys Antanas, jau pasirušęs važiuoti į tarybinio ūkio kontorą, pristabdė arklį ir patenkintas nusišypsojo. Jis jau iš traktoriaus gaudimo įpratęs pažinti, kas sėdi už vairuotojų: ar Jeršovas, ar jo pamainininkas Lionginas Petras. Visi tarybiniai ūkyje gerbia Leonidą Jeršovą. Geras jis traktorininkas, sumanus mechanizatorius. Tokiu galėtų būti ir Petrauskas, bet tingi vaikinai. Laimė, kad geram traktorininkui į pamainą pateko, tai patempia jį.

— Bendrai, tai neblogi mano mechanizatoriai, — patenkintas prakalbo vedė-

jas. — Ko norėt? Per keturias dienas 24 hektarus dirvų suarė. Šiandien per parą vėl suars apie 6 hektarus. Ir traktorius eina kaip laikrodžiai.

Bet ne vien tik skyriaus mechanizatoriai ankstyvi. Ruduo spaudžia, oras kasdien vis lieka blogesnis, šaltesnis, dažniau ima lynuoti įkyrus lietus. Suspėsi padaryti, bus tavo. Į didžiulį bulvių lauką atvažiavo ir artojai Jefimas Kiseliovas ir Charitonas Kartasovas.

— Spaudžiam, Charitonai, — pasispiaudydamas delnus ir griebdamasis už plūgo rankenų, šūktelėjo Kiseliovas. — Moterėlės netruks pasirodyti...

Nespėjo artojai atarti ir dešimties vagų, o iš už kalnelio suklego kasėjos.

— Ei, artojai, užsimigot, ką? Skubėkite! Kulnus numinsim!

Tarybinio ūkio Juljanavos skyriaus darbininkai šiais metais buvo pasodinę 26 hektarus bulvių. Bulviakasis šiandien jau įpu-

sėtas.

— Stai tos keturios ant kalniuko: Genė Ragauskienė, Ona Mėlynienė, Marija Kartasova, Anelė Prekelytė — geriausios skyriaus bulvių kasėjos. Kai prasidėjo bulviakasis, tai jos kasdien nuo ryto iki vakaro darbuojasi lauke. Ir kasa sparčiai, — pasakojo skyriaus brigadininkas Ignatijus Cholopovas.

Skyriuje bulves kasa kasdien 14—16 kasėjų. Čia sutinkame ir namų šeimininkes Uljaną Ivanovą, Liubą Kiseliova, Viktoriją Gasiulienę. Nelengva joms: ir namuose apsiruošk, ir pavalgydink visus, bet jos supranta, kad bulviakasy reikia skubėti.

Vienas po kito išauga kaupai. Bulves kaupoti patikėta darbininkams Antonui Atajevui ir Vladui Glaskai, kurie kaupuose jau paslėpė nuo žiemos 90 tonų bulvių.

Neišeriškių kaime esančiuose veršelių tvartuose taip pat plūso žmonės. Iš

čia vežė mėšlą į sekančių metų kukurūzams skirtus plotus.

— Gerai vyrai, parūkėm ir užtenka ilsėtis, — ragino mėžėjus senukas Juozas Ragauskas.

Darbštus tai žmogus. Ir metai jam jau ne tie, bet darbe jaunam nepasiduoda. Per šienapiūtę, pavyzdžiui, Ragauskas per dieną net po 0,70 ha nušienaudavo.

...Prietėmis. Darbo diena baigiasi. Ūkvedys Kazys Antanas ir brigadininkas Ignatijus Cholopovas suveda dienos rezultatus. Gerai šiandien pasidarbo skyriaus žmonės. Traktorininkas Leonidas Jeršovas šiandien suarė net 3,5 hektaro dirvų. Bulvių kasėjai prikasė ir sukaupto apie 9 tonas bulvių, o mėšlavežiai į kukurūzams skirtus plotus išvežė apie 10 tonų mėšlo. Skyriaus vadovui belieka duoti paskutinius nurodymus darbininkams, kad ir rytojais dieną darbas virte virtų.

A. Būga

Stelmužės tarybinis ūkis, Juljanavos skyrius.